

VOORJAAR 1987

de ontwikkeling van het projekt

Na het droge najaar een strenge winter. Dit levert bevroren leidingen in een aantal woningen op. Via de berging blijkt teveel kou de meterkasten in te komen en, zodra mogelijk, wordt dit euvel door de aannemer verholpen.

In de Centrale Ruimte worden eindelijk de gasfornuizen aangesloten en er wordt 1 à 2 maal per week gegeten. De kinderkamer wordt ingericht zodat ook de jongsten hun eigen ruimte hebben. Er komt weer telefoon (met slot) en in mei houden we open huis voor de buurtbewoners met daaraan gekoppeld een rommelmarkt.

Er is behoefte aan een vaste ruimte voor de tafeltennistafel maar die is (ook nu nog steeds) moeilijk te vinden.

De wasmachineruimte wordt intensief gebruikt en de 3 machines draaien op volle toeren.

het groeiproces

De afbouw van de centrale ruimte loopt steeds trager, terwijl het gebruik ervan intensiever wordt.

De klusweekenden met daaromheen gezellige activiteiten werken wèl stimulerend.

Het open huis voor de buurtbewoners wordt matig bezocht, maar de bezoekers die komen reageren positief. De rommelmarkt levert een paar honderd gulden op die voor de afbouw van de CR wordt gebruikt.

Het koken door drie bewoners op één vaste avond in de week wordt enthousiast begroet en de inschrijflijst is dan ook altijd snel vol. Daarnaast wordt incidenteel door anderen gekookt.

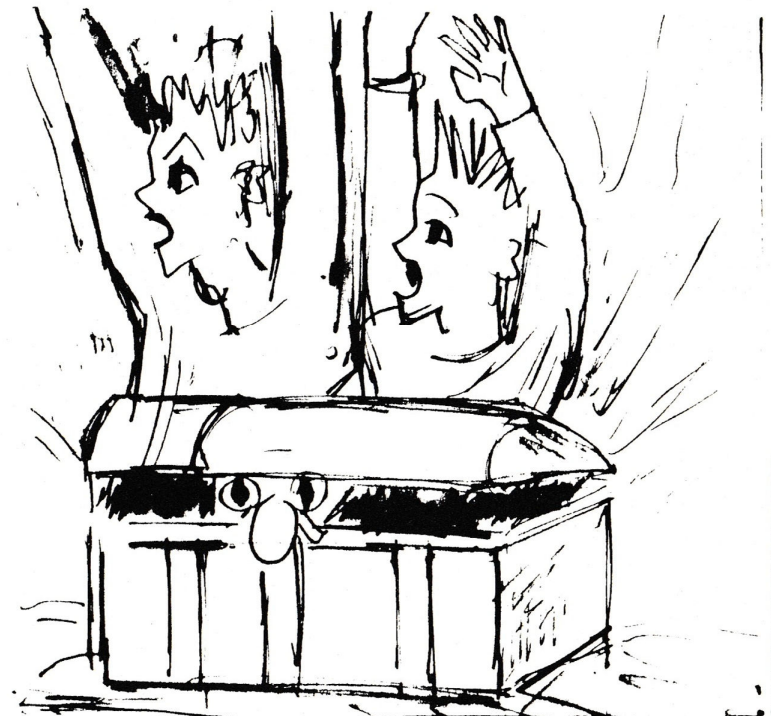
Het aantal afspraken groeit o.a. over het gebruik van de bar, het afsluiten van het gebouw, schoonmaak en onderhoud van de ruimten en de tuin en over de verantwoordelijkheid van de ouders bij verblijf van kinderen in de CR.

Een thema-avond over het uitkomen van de woonfilosofie wordt druk bezocht. Hoog scoort de uitkomst van de privacy binnen

het projekt, het wonen tussen mensen die je kunt vertrouwen met de onderlinge betrokkenheid.

Daarnaast worden ook de vrijblijvende en de soms diepgaandere kontakten met respect voor elkaars levensvisie positief gewaardeerd.

Moeilijk blijkt het nog kritiek te leveren en te ontvangen. Ook sluipen snel automatismen in waardoor bijvoorbeeld regelmatig dezelfde voortrekkersfuncties vervullen. De tieners bepalen voor hun eigen ruimte regels en afspraken, hebben een eigen 'spaarfonds' en plannen een 'tienertoer' voor de zomervakantie waarbij in andere CW-projecten wordt overnacht. Een tieneravond met 'spookverhalen' wordt door de jongsten niet zo gewaardeerd waarna wordt afgesproken hier voortaan rekening mee te houden.

'spookverhalen'

NAJAAR 1987

de ontwikkeling van het project

De tuinpadjes op het middenterrein zijn, zeker in deze natte zomer en najaar, erg modderig. Ook de bestrating voor de centrale ruimte is nog steeds be-roerd; wateroverlast alom dus.

De WBL zorgt voor herstrating van het stuk vòòr de CT èn voor een goot richting put. Wij onderzoeken de financiële mogelijkheden voor de binnenpadjes. Voorkeur gaat uit naar klinkers, financieel nog wat moeilijk. Er wordt wel al flink gespit en zand gestort om op diè manier de wateroverlast iets te verlichten.

De open haard wordt opgehangen. Goedkeuring voor de doorvoer door het dak laat op zich wachten waarna ook nog de 2e hands pijpen die wij hebben gekocht worden afgekeurd. Deze winter dus gèèn open haard.

Een aantal bewoners steken de koppen bij elkaar en schaffen samen een zeilbootje aan. Ook wordt door een aantal belanghebbenden een droogtrommel aangeschaft, door iedereen te gebruiken, mèt een terugbetalingsregeling, verwerkt in de droogprijs.

Nu de spullen van de rommelmarkt weg zijn gaan we de zolder afschilderen. Welke functie deze ruimte moet krijgen is nog niet bekend, maar de basis maken we af.

het groepsproces

De tieners vertrekken enthousiast voor hun 'tienertoer' langs CW Den Haag, Groningen en Spijkenisse.

Iets eerder dan gepland èn iets minder enthousiast komen ze terug maar ze hebben toch veel lol gehad.

De eerste verhuizing in het projekt vindt plaats. We hebben gèèn wachtlijst maar vinden toch snel een nieuwe bewoonster. We beseffen dat het aankweken van een wachtlijst wèl noodzakelijk is want er zijn meer geluiden van bewoners die hier niet vinden wat ze hadden verwacht en die dan ook overwegen te vertrekken.

We stellen als eis aan nieuwe belangstellenden dat zij een tijdje actief meedraaien vòòr ze aspirant-lid kunnen

worden. Dit om teleurstelling bij bewo-ning zoveel mogelijk te voorkomen.

De activiteiten breiden zich uit. Er is kinderopvang op de maandagochtend, een borreluur op de vrijdagmiddag, Yogales, een vaste klusdag in de maand en we starten met een eetgroep waarin iedere volwassene ook een keer kookt. We beginnen met 19 kokers en 12 kinderen (inmiddels uitgegroeid tot 30 kokers en 20 kinderen). Dit betekent met een maximum aantal eters van 20 per maaltijd vèèl roosterwerk (ook al door honorering van individuele wensen) maar òòk een wisselende groepssamenstelling.

Een evaluatie van de werkgroepen levert o.a. de conclusie op dat bij grotere werkgroepen het verantwoordelijkheidsgevoel van het individuele lid vaak minder is waardoor de groep minder draait. Onderzocht wordt of er meer taakgericht, door 2 personen, gewerkt kan gaan worden.

Het bestuur geeft aan dat er steeds zòveel op hen afkomt, dat het moeilijk is een langere termijn planning te maken. Veel taken worden ook gemakkelijk en als vanzelfsprekend naar het bestuur afgeschoven, vinden zij.

In de tienergroep is een terugval. Een aantal tieners haakt af of verlaat het projekt om elders te gaan studeren. Gedacht wordt aan het verlagen van de leeftijdsgrens. Een aantal jongeren staan wèl te popelen om iets met die ruimte te doen.

Sinterklaas wordt gevierd met een aankomst in ons 'bootje', toneel, muziek en voordrachten van kinderen.

1e Kerstdag is er een koffietafel, 2e Kerstdag een lopend buffet en hoewel de opkomst beperkt is, zeer geslaagde bijeenkomsten. Oud- en Nieuw wordt druk bezocht. Vèèl gezelschapsspelen, muziek en vuurwerk.